

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/162/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115214289
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115214289.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci žalobcu: EURO BUSINESS SOLUTIONS s.r.o., IČO: 46 132 767, so sídlom Osadná 2, 831 03 Bratislava, právne zastúpený Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o. so sídlom Bárdošova 2/A, Bratislava, proti žalovanému: E. H., nar. X.X.XXXX, bytom G. XXX/X, W., o zaplatenie 202,- eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 150,- eur spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 16.5.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 18.3.2015 podanou na súde 11.5.2015 domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť sumu vo výške 202,- eur spolu s 9,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 198,- eur odo dňa 16.5.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 17.4.2013 uzavrel žalobca so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7369 podľa § 657 a násl. Obč. zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. Na základe zmluvy požičal žalobca ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi sumu 150,- eur, ktorú sa zaviazal vrátiť spolu s poplatkom vo výške 48,- eur pri celkovej výške úveru 198,- eur. Podľa bodu 2.2. VOP boli poskytnuté prostriedky prevodom na účet klienta, z ktorého klient na znak súhlasu s uzavretím zmluvy a nakladaním s osobnými údajmi uhradil 0,01 eur na účet žalovaného. Svoj záväzok vrátiť finančné prostriedky nesplnil.

3. Žalovaný sa k návrhu písomne nevyjadril, návrh mal riadne doručený.

4. Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

5. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

6. Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade išlo o drobný spor, súd nenariaďoval pojednávanie. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru - osobitnými

podmienkami, všeobecnými podmienkami k zmluve o spotrebiteľskom úvere, výpisom obratu pohybu na účte žalobcu o úhrade 0,01 eur z účtu A. H. a výpisom o úhrade 150,- eur na tento účet, s upomienkami, prehľadom poskytnutých úverov pre žalovaného.

8. Súd dospel ku skutkovému a právnomu záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá prostredníctvom diaľkovej komunikácie zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru v súlade so zákonom č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Žalovanému bola zo strany žalobcu týmto spôsobom poskytnutá suma na základe rámcovej zmluvy so splatnosťou nižšou ako tri mesiace. Peňažné prostriedky boli žalovanému uhradené na účet, z ktorého poukázal platbu pri registrácii.

9. Z obsahu zmluvy zistil, že žalobca poskytol úver pri úrokovej sadzbe 417,14 % ročne pri celkovej výške úroku 48,- eur za obdobie od poskytnutia úveru 17.4.2013 do splatnosti 15.5.2013. Celková výška úveru predstavovala 198,- eur pri RPMN 3630,50%.

10. V prípade oneskoreného splácania splátky žalovaný je povinný zaplatiť navrhovateľovi 2% úrok z omeškania denne zo splatnej sumy a súčasne jednorazovú pokutu za omeškanie podľa výšky poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 25,00 eur za pôžičku od 1,00 do 99,00 eur, pokutu 50,00 za pôžičku od 100,00 eur do 199 eur a vo výške 75,00 eur za pôžičku od 200 do 300,00 eur. Ďalej je žalovaný povinný uhradiť poplatky za každú notifikačnú SMS správu 2,00 eurá, za každý jeden e-mail 2,00 eurá a za každú notifikačnú poštovú zásielku 5,00 eur.

11. S poukazom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR je nevyhnutné uviesť, že spotrebiteľské zmluvy sú v právnom poriadku Slovenskej republiky upravené zákonom o ochrane spotrebiteľa a Občianskym zákonníkom, pričom každý z týchto zákonov upravuje časť problematiky a oba tieto zákony je potrebné aplikovať spoločne z dôvodov, aby nedošlo k porušeniu práv priznaných spotrebiteľom pri uzavieraní spotrebiteľských zmlúv podľa práva Európskeho spoločenstva. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa môžu byť spotrebiteľskými zmluvami všetky pomenované aj nepomenované zmluvy bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona boli uzavreté. Pre kvalifikáciu zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej je podstatné, aby išlo o zmluvu, ktorá sa uzaviera vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe, že sa uzaviera medzi podnikateľom vykonávajúcim svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom, a že spotrebiteľ nemá možnosť reálnym spôsobom zmeniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať o zmene návrhu s vyhladkou na úspech a jeho jediná možnosť naloženia s návrhom zmluvy je alternatívna, a to buď prijme návrh zmluvy alebo návrh zmluvy odmietne. Smernica Rady Európskych spoločenstiev č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 neurčila zmluvné typy, ktoré môžu mať povahu spotrebiteľskej zmluvy. Každá zmluva upravená zákonom, aj nepomenovaná zmluva, môže byť zmluvou spotrebiteľskou, pokiaľ vykazuje znaky určené smernicou. Súdný dvor Európskeho spoločenstva to zdôraznil právnym názorom „Podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 Smernice, priznaná ochrana v podstatnom rozsahu zahŕňa podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté vo všetkých zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom“.

12. Z ustanovenia § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa z poznámky 9 pod čiarou vyplýva, že pri identifikácii spotrebiteľských zmlúv odkazuje zákon v poznámke pod čiarou na ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Súd považuje za potrebné poukázať i na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde je zakotvené výkladové pravidlo, týkajúce sa obsahu spotrebiteľských zmlúv, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Pritom samotná skutočnosť, že zmluvnú formuláciu je možné vysvetliť viacerými spôsobmi, je postačujúca k tomu, aby súd ex offo vyložil predmetné zmluvné ustanovenie tak, aby bolo priaznivejšie pre spotrebiteľa.

13. V zmysle ust. § 1 ods. 3 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona.

14. V zmysle ust. § 1 ods. 3 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom nie je úver ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

15. V zmysle uvedeného sa právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom nespravuje režimom poskytnutia spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z.z., avšak inak sa na právny vzťah vzťahujú všetky ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa z.č. 250/2009 Z.z. ako aj osobitné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 24 ods. 1 zákona sa však an na tento vzťah použijú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, §§ 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25.

16. Súd zistil, že právny vzťah medzi účastníkmi vzhľadom na spôsob a formu vzniku právneho vzťahu sa spravuje aj ust. zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

17. Podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zák. č. 266/2005 Z.z. dodávateľ je povinný pred uzavretím zmluvy na diaľku alebo predtým, ako spotrebiteľ bude viazaný ponukou finančnej služby oznámiť spotrebiteľovi informácie o dodávateľovi, finančnej službe, a najmä zmluve na diaľku, a to o práve na odstúpenie od zmluvy podľa § 5 vrátane doby jeho trvania, o podmienkach na jeho uplatnenie, informácie o peňažnej sume, ktorú možno požadovať od spotrebiteľa podľa § 6 ods. 1, a o dôsledkoch neuplatnenia tohto práva alebo o neexistencii práva na odstúpenie od zmluvy, minimálnej dobe platnosti zmluvy v prípade finančných služieb, ktoré sa majú poskytovať trvalo alebo opakovane, možnosti predčasného alebo jednostranného skončenia zmluvy vrátane informácie o súvisiacich zmluvných pokutách, postupe uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy vrátane adresy, na ktorú sa má zaslať oznámenie o odstúpení, označení štátu, ktorého právnym poriadkom sa dodávateľ riadi pri ponuke finančných služieb spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, voľbe práva a súdu podľa osobitného predpisu, jazyku alebo jazykoch, v akých sa dodávateľ so súhlasom spotrebiteľa zaväzuje komunikovať počas trvania zmluvy a oznamovať zmluvné podmienky a informácie podľa tohto paragrafu.

18. Podľa § 40 ods. 4 Obč. zák. písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

19. Pre súkromné právo je charakteristická rovnosť subjektov právnych vzťahov, teda i rovnosť zmluvných strán. Jeho rys je niekedy považovaný priamo za pojmový znak súkromného práva. Preto sa zdá, že každá zvláštna ochrana poskytovaná iba jednému zo subjektov právneho vzťahu je čímisi, čo sa prieči povahe súkromného práva, pretože je nutne spojené s právnym zvýhodnením. Klasické poňatie rovnosti subjektov v súkromnoprávných vzťahoch sa zakladá na rovnosti formálnej. Tá spočíva v tom, že zákon neposkytuje žiadnemu subjektu, či ich skupine právne výhody, ako i v tom, že súkromnosť v právnej sfére nie je žiadna zo strán voči druhej v pozícii nadriadenosti či podriadenosti. Táto formálna rovnosť je protajškom občianskej rovnosti pred zákonom v demokratických ústavách a spolu s ňou vznikla k prekonaniu stavovských rozdielov predchádzajúcej doby. Formálna rovnosť je rovnosťou nerovných. Ich nerovnosť vyplýva nielen z prirodzených rozdielov medzi ľuďmi, ale aj z rôznej hospodárskej a spoločenskej pozície právnych subjektov, ktorá podmieňuje ich faktické možnosti, prístup k informáciám a podobne. Osoby pod zvláštnou ochranou zákona dlho zostali jedinou odchýlkou zo zásady rovnosti. Práve obmedzené možnosti verejnoprávnej ochrany slabších subjektov vedú k tomu, že požiadavka ich ochrany preniká ako aktuálne spoločenská ochrana do práva súkromného. Týka sa to aj jednotlivých inštitútov, ktorých okruh sa sústavne rozširuje, takže ochranu slabšej zmluvnej strany možno dnes poňmať ako vývojový trend súkromného práva. Tak súkromné právo dospelo až k potrebe ochrany slabšej strany v bežných spotrebiteľských vzťahov. Pokiaľ ide o vymedzenie slabšej strany, treba vychádzať z toho, čo je pre túto slabšiu stranu charakteristické. Ide teda o fyzickú osobu, ktorá je voči druhej strane záväzkového vzťahu v nevýhode spočívajúcej predovšetkým v nedostatku profesionality, v obmedzujúcej informovanosti, v konaní pod určitým hospodárskym tlakom z dôvodu finančnej nedostatočnosti, v obmedzenom prístupe k právnej pomoci a podobne. Na základe uvedenej charakteristiky tak možno uzavrieť, že v rámci dodávateľsko-spotrebiteľských vzťahov je slabšou zmluvnou stranou jednoznačne spotrebiteľ. Čo sa týka možnosti ochrany spotrebiteľov, tak okrem ochrany prostredníctvom spotrebiteľského práva, mu možno ochranu poskytnúť aj všeobecnými prostriedkami. Takým je napr. "leasio enormi", či nadmerné poškodenie. Základom dnešného poňatia tohto termínu je skutočnosť, že pri úplatných zmluvách jedna zo strán využíva (resp. zneužíva) pozície tej druhej, aby dosiahla výrazné disproporcie medzi vzájomnými plneniami. Pritom už existencia tejto disproporcie zakladá domnienku, že ide o využitie alebo zneužitie výhodného postavenia.

20. Podľa § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávané pri predaji výrobkov a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Porušenie rovnováhy, "ekvivalencie" sa prejavuje najmä neprimeranosťou konkrétneho dojednaní, či celého právneho úkonu. Obvykle táto nerovnováha či neprimeranosť spočíva najmä v hrubom nepomere, či už vzájomných plnení zmluvných strán navzájom alebo práv a povinností jednej zmluvnej strany, alebo v tom, že sú podstatným spôsobom prekročené (alebo inak na úkor jednej zo strán prelomené) obvyklé podmienky v danej oblasti vzťahov. Napr. v oblasti pôžičiek a úverov sa za obvyklé podmienky berú podmienky požadované bankami. Na účely ochrany spotrebiteľa bola prijatá v rámci Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. V zmysle § 4 ods. 5. Zákona o ochrane spotrebiteľa: "Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody." Táto zákonná definícia je zrejme vytvorená na účely ochrany spotrebiteľa, a preto používa aj termíny, ktoré Zákon o ochrane spotrebiteľa definuje. Ako je však zjavné z jej znenia, táto definícia zodpovedá aj všeobecným definičným znakom a charakteristike uvedenej v časti 4.1 a súčasne je viditeľná značná previazanosť a konformnosť tejto definície v oblasti dobrých mravov.

21. Hoci vzhľadom na krátkodobý charakter úveru nepresahujúci 3 mesiace môže si vyžadovať tento typ zmluvného vzťahu vyššie náklady spojené s administratívou, súd vzhľadom na výšku RPMN, avšak najmä pomer nákladov vo vzťahu k poskytnutej sume a dobe poskytnutia prostriedkov, považoval výšku úroku v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko zaťaženie spotrebiteľa úrokom, ktorý niekoľkonásobne prekračoval priemernú výšku úroku pre krátkodobé úroky a pôžičky pri výške RPMN 3630,50% a odplata vo výške cca 1/3 požičaných prostriedkov za ich užívanie v rozsahu 28 dní. Pri spotrebiteľskom úvere, aj keď je poskytovaný nebankovými subjektmi z vlastných zdrojov pri zvýšenom riziku návratnosti, musí byť odplata primeraná.

22. Práve novelizáciou nar. vlády č. 87/1995 Z.z. bola stanovená všeobecne akceptovateľná výška odplaty a nárokov veriteľa voči spotrebiteľovi. Samozrejme znenie právneho predpisu nemožno aplikovať na právne vzťahy pred jeho účinnosťou - zákaz retroaktivity, avšak pri posudzovaní súladu konania s dobrými mravmi, musí byť konanie v určitom primeranom časovom období zosúladené. Teda nároky uplatnené v určitom časovom období pred účinnosťou zákona pri obdobných ekonomických a sociálnych podmienkach, nesmú bez zjavného dôvodu niekoľkonásobne prevyšovať nároky, ktoré podľa účinných právnych predpisov by bolo možné priznať v čase rozhodovania, teda nároky vždy musia zodpovedať určitej proporcionálite a rovnováhe.

23. Súd preto považoval stanovenú výšku odmeny za zjavne neprimeranú vo vzťahu k celkovej výške požičanej sumy a dĺžke splatnosti úveru. V tomto prípade súd konštatoval zneužitie práv veriteľa predstavujúce charakter civilnoprávnej úžery, ktorá spôsobuje absolútnu neplatnosť takéhoto zmluvného dojednaní. Podľa odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Prešov z 8. decembra 2011, sp. zn. 16Co/71/2011: Civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi, pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru. Pri zjavnom využití aj ľahkovážnosti dlžníka stačí, že k využitiu nadvlády nad dlžníkom dôjde hoci len z nedbanlivosti.

24. Súd v tomto smere poukazuje aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách ako aj Rozsudok KS Prešov č. 3Co 3/2011 zo dňa 28.09.2011. Akékoľvek ustanovenia zakladajúce nárok žalobcu na úhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky (poplatky za upomienky, trovy mediácie) ako aj úroky za poskytnutie úveru v neprimeranej výške sú neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti.

25. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v dobe podpisu Úverovej zmluvy č. 507400619, predloženej do tohto konania žalobcom, stanovuje: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú

na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti."

26. Taktiež absolútne neplatným ustanovením zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi súd považoval ustanovenie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi poplatky za notifikačné sms správy, emaily a poštové zásielky. Výška poplatku 2,- eur (aj keď globálne nejde o vysokú sumu) niekoľkonásobne presahuje cenu sms správy, odoslania emailu a výška poplatku 5,- eur aj poštovného za zaslanie poštovej zásielky. Veriteľ má nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktoré sú príslušenstvom pohľadávky. Uvedené poplatky však sú paušálne, nie sú preukázateľnými nákladmi na uplatnenie pohľadávky, ich výška niekoľkonásobne presahuje poplatky tretím subjektom za ich odoslanie a možnosť navrhovateľa si zvýšiť príjem tým spôsobom, že spoplatnených notifikácií odošle ľubovoľný počet, je znovu v rozpore s dobrými mravmi a na škodu spotrebiteľa. Takto dohodnuté poplatky sú neplatné pre ich rozpor s dobrými mravmi, keď ich výška, no najmä možnosť ich získania navrhovateľom výlučne závisí od vôle navrhovateľa. Okrem toho navrhovateľ ani nepreukázal, že mu vznikol nárok na ich zaplatenie, pretože samotným predložením upomienky nie je preukázané jej doručenie žalovanému.

27. Súd viaceré časti zmluvy vyhodnotil ako neplatné, a to jednak pre rozpor so zákonom, ako aj pre rozpor s dobrými mravmi. Na takomto zhodnotení nič nemení ani okolnosť oboznámenia sa so zmluvou a súhlasom žalovaného. Zmluva je spotrebiteľskou a formulárovou zmluvou, pripravenou žalobcom ktorej obsah žalovaný nemal možnosť ovplyvniť. Opak, t. j. individuálnosť dohodnutých podmienok žalobca a takúto skutočnosť nepreukazuje ani označenie časti zmluvy za „osobitné podmienky“ alebo „hlavné špeciálne zmluvné podmienky“ zvlášť, keď aj všeobecné podmienky obsahujú rovnaké sankcie, ako osobitné podmienky. Žalobca sa takouto zmluvou zrejme snaží iba navodiť dojem, že jej časť bola s dlžníkom individuálne dojednaná, no nie je tomu tak. Napokon niektoré sankcie, resp. odplata nemôžu byť platné pre ich nemorálnu výšku ani v prípade ich individuálneho dojednania.

28. V konaní mal súd preukázané poskytnutie sumy žalovanému vo výške 150,- eur prevodom na bankový účet. Súd však s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nemal preukázaný nárok žalobcu na zaplatenie úrokov a ani poplatkov za upomienky vo výške 4 eurá. Súd preto nárokom žalobcu vyhovel len v časti nároku na vrátenie istiny 150,- eur a žalobu vo zvyšku zamietol.

29. Vzhľadom na omeškanie žalovaného so splnením peňažného záväzku súd zaviazal žalovaného podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5% vyššej ako je základná sadzba ECB ku dňu omeškania, teda vo výške 5, 5% od splatnosti záväzku, nárok vo výške prevyšujúcej priznaný nárok súd preukázaný nemal.

30. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vzhľadom na obdobný pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného súd náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).